

KURJER LITEWSKI

w WILNIE dnia 9. Maia V. S. ROKU 1808.

WILNO VS. d. 9 Maia. I O urządzeniu Kommissyi. 8me) Kommissya składać się będzie ze czterech Członków i Prezydenta potwierdzonych przez nas za przedstawieniem Ministra oświecenia publicznego: prócz tych Członków Prezydent wyznaczy do zasiadania w Kommissyi z głosem doradczającym trzech szlachty z tamecznych Obywatelów. 9te) W sprawach ze skarbem, izba skarbowe Wileńska i Wołyńska wyznaczają od siebie do Kommissyi jednego Członka. 10) Pensye dla Członków nie naczynają się, lecz służba ich w tej Magistraturze poczytuje się za służbę aktualną równo z innymi. Kancellarye zaś mają być urządzone przez same Kommissye za potwierdzeniem Ministra oświecenia publicznego i utrzymywane z funduszu edukacyjnego. 11te) Kommissye co tercyal donosić będą o czynnościach swoich prze Kuratora Ministrowi oświecenia publicznego. 12te) Kommissye trwać będą do ukończenia interessów im poruczonych. 13te) W przypadku oddalenia się dwóch Członków Kommissyi, sprawy decydują się przez 3ch pozostałych. II. O obowiązkach Kommissyi. 14te) Obowiązki Kommissyi dzielą się w ogóle na dwie główne części. Pierwszą jest: wyświecenie i uprządkowanie funduszy edukacyjnych. Do tego artykułu należy: (a) Ułożenie w szczególności Tabelli wszystkich funduszy edukacyjnych, wręcznie których policzyć się mają summy i dobra, które należały do zgromadzeń duchownych odeszłych za granicę, i które podług konwencyi trzech Dworów przyłączone są do Rosyi. (b) Sprawdzenie i wysledzenie praw służących na possesye takowych funduszy edukacyjnych. (c) Wyrachowanie zaległości z tych funduszy. (d) Ułożenie wspólnie z Rektorem Uniwersytetu Wileńskiego projektu o urządzeniu dóbr w zawiadywaniu Uniwersytetu będących i beneficjów duchownych na rzecz tegoż Uniwersytetu oddanych z wyznaczeniem summ, jakie mają być oddzielone na utrzymanie duchowieństwa. (e) Przepisanie prawideł względem lasów należących do beneficjów duchownych do rozrządzenia Uniwersytetowi Wileńskiemu oddanych, aby one nie były pustoszone. (f) Urządzenie Archiwum funduszy i ułatwienie sposobów do zebrania aktów do niego należących. 15te) Druga część obowiązków Kommissyi jest: zadecydowanie sporów i precederów w sprawach funduszu tak teraz będących, jako też nadal przy wyświeceniu całej rzeczy wypaść mogących. 16te) Dla rozsądzenia tych spraw, Kommissye prosto do siebie wzywają do stawiania tych wszystkich, do których się okaże pretensya. 17te) Jeśliby tym sposobem wezwany

nie stawał, lub gdy Kommissya osądzi za rzecz nie dogodną wezwać kogo osobiście, w ówczas przesyła obwieszczenie z dołączeniem w kopii obli-gów, i takowe obwieszczenie ma moc pozwu. 18te) Pozwany jeśli chce, może podać od siebie jednego pośrednika, a w tém zdarzeniu i ze strony funduszu naczynają się także pośrednik. 19) Sprawa decyduje się większością głosów nawet za niestawieniem się strony. W przypadku równości, Prezydent swym głosem czyni przewagę. 20) Sprawy w tych kommissyach decydują się bez appellacyi. 21) Plenipotent ze strony funduszu może z pozwanym wejść w ugodliwą umowę w zdarzeniach tych, kiedy dobita do której jest zastosowana pretensya zostają pod konkursiem kredytorów, lub gdyby formalne zadecydowanie sprawy potrzebowało długiego czasu dla zapoznania wielu osób z powodu ewikcyi. Umowy takowe potwierdzają się przez Kommissye. 22) Wszystkie akta, przez które decydowane będą ważne jakie spory co do szkolnych dochodów i dóbr, szczególnie zaś przez które odsądzono będzie cokolwiek z pretensyi lub własności funduszu edukacyjnego, mają być przedstawiane do potwierdzenia Ministrowi oświecenia publicznego. 23) Równemu przedstawieniu i potwierdzeniu podlegają wszystkie tranzakta i umowy ugodliwe, które przez pośredników będą robione i przez Kommissye potwierdzone. 24) Wszystkich aktów w poprzednich dwóch punktach oznaczonych (wyłączając sprawy takie, w których nie-dozwolona appellacya od Sądu Głównego) Kommissya nie doprowadza do skutku, póki nie będą przez Ministra oświecenia publicznego potwierdzone. 25) Wszystkie Magistratury i zwierzchności czynić mają Kommissyi na iey odeszwy należną pomoc. 26) Dochody i własności szkolne wybierać się mają za pomocą Gubernskich Rządów przez exekucyą Prawami przepisaną. Na Autentyku własną JEGO CESARSKIEY MOSCI ręką podpisano: ALEXANDER.

Kommissya Sądowa Edukacyjna dla Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej Gubernii przez Jmienny JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukaz 21. Grudnia 1807 roku Rządzącemu Senatowi wydany ustanowiona wszystkim Sądom Ziemi, Magistratom, Urzędnikom dóbr Poiezuickich i innych własności edukacyjnych, Szkołom wszelkiego nazwiska i Obywatelom tych trzech Gubernii do wiadomości podaie. I. Ukaz Monarszy do tego obwieszczenia przyłączony zawiera przepisy o dobrach i funduszach edukacyjnych, wyraża jakie są części składające ten fundusz, nakoniec jaka jest władza i obowiązki tej Magistratury. II.

W wykonaniu tego prawa wydała Kommissya dla własnych czynności i dla stron przychodzących porządkowe prawidła; które równie drukiem upowszechnione Kommissya przesyła. III. Oddzielenie własności edukacyjnych od skarbu, pomnaża obowiązki nasze dla Monarchy, bo wraca straży wieków dary dla szczęścia pokoleń zrobione, bo w porządnym zebraniu dochodów wszystkich i ukończeniu spraw w tej części własności Publicznej jeszcze niezafatwionych, ułoży się porządna tablica przychodów i wydatków, przez co cele przodków naszych wykonaniem zostaną; zwrócić się oddane opiece Rządowej, ufundowane, potem mniej uważane, nakoniec zamknięte Konwikta Szlacheckie, zgola, własność pokoleń pomnożona darami Monarchy nietykalną zostanie. Umie cenić Kommissya czynione hojnie i z sławą dla naszej ziemi w obcych krajach wspomniane ofiary, które te Gubernie złożyły, lecz każdy przekona się że się niegodzi zapominać o zwróceniu właściwemu przeznaczeniu uczynionych funduszy. Następca debroczywnych nadawców ma święty obowiązek pilnowania, aby dzieło jego przodków zawsze było w tym samym stanie jak On chciał i prawo dozwalało. Gdzie idzie o edukację, tam Oycowie i Matki przynoszą chętnie część swojego majątku. Nie będzie może potrzeby wystawiać niedostatek dochodów kiedy własność prawdziwa edukacyjna oddaną zostanie. Każdy tedy przez szlachetne życzenia dla swoich potomków niech raczy wskazać wiadome mu fundusze. Niech każdy co wimen długi takowe, będzie przekonany że się odkryją przez środki użyte i przez gorliwość współziomków. Podanie własne dowiedzie iż każdy rozumiał siebie byź tylko stróżem świętego funduszu i nieodwłócznie go oddaie jak tylko sprawiedliwość i Łaska Panującego wraca ufności i potrzebie publicznej przeznaczone na Szkoły dary. Każdy właściciel może zostawić u siebie za bezpieczeństwem prawnym wyznane summy i w tej mierze Kommissya czyni zapewnienie. Jeżeli nawet kto ma wiadomości o funduszach i żądać będzie nagrody: ta po odzyskanej własności odmówioną mu nie będzie. Nie skazi nikogo wymiar nagrody; uważać ją wolno jak nagrodzenie kosztów, które się łożą dla nabycia lub pomnożenia wiadomości naszych. Reszta później.

RIGA d. 2 Maia. Listy z Helsingfors odebrane donoszą, że główna twierdza Sweaborg poddała się wojsku Rosyjskiemu; przez zajęcie oney dokonane jest zawojuwanie całej Finlandyi Szwedzkiej; w porcie znaleziono flotę galerną, która więcej 100 żagłów liczyła.

WIEDEN d. 3 Maia. Wojska Serwianów rozwiązane i pod chorągwią zatrzymane nagle rozkaz odebrały zgromadzać się i nad granicą stawać. Naczelnik Czerny i Senat Belgradzki wydali zaletenie do zbrojowni krajowych, ażeby oręż i amunicyą gotowano, batterye i twierdze do obrony przysposobiono. Z przeciwnej strony Baszowie Tureccy Widdinu, Nissy, Sophii odebrali rozkaz od Porty ruszać w pole przeciw Serwianom, i przed końcem Maia pod Nissę przybywać; to

samo czynić mają kommanderujący w drugich prowincjach. Wielkorządca Egiptu po ugodzie zawartej z Beiami Mammeluków spokojny, za rozkazem Mustafy 4 powinien wyprawę przedsięwziąć do Arabii, Wehabitów poskromić, i z miast Prorockich Mecca i Medina wypędzić.

LONDYN d. 14 Kwietnia. Prezydent Jefferson donosił Kongressowi, jakie przepisy Angielskie Ministerium wydało względem handlu narodów obojętnych; to słysząc Rlta utwierdziła się jeszcze bardziej w przedsięwzięciu zamykania portów swoich, i zabronienia wszelkiego handlu. Wyrachować trudno, iak wiele to zaszkodzić może wyspom cukrowym, które z Ameryki północnej dotąd brały zboże i bydło za cukier, kawę, inne produkta swoje. Sami Amerykanie są nieukontentowani, widząc produkta przeznaczone do handlu napełniające dziś magazyny krajowe bez pożytku, podległe zepsuciu, z ceny spadłe. Młotkowie służby i zarobku pozbawieni w Philadelphii, Boston, New York, Baltimore, innych portach rozruch wszczynają już mieli; zapobiegła przecie złemu roztropność urzędników, którzy temu ludowi przelożyli, że nawet z żalem i szkodą dobry obywatel prawu podlegać winien. Równym sposobem Anglicy naganiają postępki administracyi; Londyn, Liverpool, Monchester, inne miasta handlowe podały swoje uwagi przeciw rozrządzeniu tamującemu żeglugę obojętną; w izbie Parów Lordowie Grenville, Rawdon, Moira, Grey, Auckland uroczyste oświadczenie zapisali pytając się z kąd Brytannia W. żywność mieć będzie; która w r. 1806 samey pszenicy miar quarters zwanych 500 t. kupiła.

Z Admiralami Saumarez i Hood, Keates poszedł na morza północne; mają wszyscy razem 24 okręta liniowe; do tej floty kazano przyłączyć eskadrę całą Admirala Russel, dla którego inne okręta będą posłane z Portsmouth, ażeby Hollenderskie porty mógł zamykać. O wyprawie lądowych wojsk do Szwecyi nic nie wiemy; to pewna iż wiele statków żywnością ładowanych do Gothemburga płynie, która dziś w Anglii nie jest najszybsza. Okręta nowo zbudowane Invincible, Bombay, Venerable od 74 armat Admiralicya natychmiast do czynnych flott przyłączyła; iakożkolwiek ogromną jest potęga na morzu Jerzego 3, dziesięć wystarczy potrzebie, gdy utrzymywać musimy tak wiele eskadr w Indyi wschodniej i zachodniej, Afryce i Ameryce, zamykać tyle portów, Europę opasywać prawie całą. Dla Króla Szwedzkiego na okręcie Dictator od 64 armat znowu 200 t. Sterlingów posłano.

Śmierć wędrownika Afrykańskiego Mungo Park nie wątpliwa; jego wdowie Parlament dziś darował 3300 Sterlingów. Admirał Cotton i inni blisko brzegów Portugalskich krążący od rządu zalecenie odebrali, ułatwiać mieszkańcom tego kraju emigracyą, wszystkich bez różnicy na flotę przyjmować, i do Brezylji przesyłać. Tamże pośpieszają kupcy nasi dla spekulacyi handlowej, których nadzieie zasila skarbów Hiszpański w Rio Janeiro przez Regenta zatrzymany. G. Pro

vost z 4 regimentami posłany miał wspierać oblężenie Ceuty; lecz gdy G. Spencer nie czyniąc udziału do Sycylii, ów także pośpieszył do Halifax na zastonę dzierżaw naszych w Ameryce północnej, gdy z Rptą wojować przyjdzie. Do Cadix przyszło 14 t. Francuzów; jest ich w Hiszpanii 150 t. słysząc że Napoleon tę potęgę wsparł wojskiem Portugalskiem i Króla Katolickiego chce do Afryki przeprowadzić, a łamiąc odpor bezsilny Marokanów, Algerczyków, innych Barbarzyńców, trafić do Egiptu, ztąd drogę do Indyi wschodniej otworzyć. Podchlebiają sobie zprzywierzeńce, że z portów Hiszpańskich łatwo można przejść do Afryki bez wielkiej od Anglików przeszkody; w Afryce założyc postanowili plantacye innym częściom świata ciepłym dotąd własne; ażeby zamorskiego handlu, Angielskiego przemysłu mogła nie potrzebować Europa.

G. Whitelocke gdyby w Buenos Ayres był szczęśliwym zostać miał Wice Królem Platy z pensją 12 t. Sterlingów; teraz po zkasowaniu wódza swojego z niesławą, stawać powinni przed sądem pomocnicy G.L. Bourke, G.M. Crawford, Lumley, Achmuty. Dziś według etatu przed Parlamentem złożonego lądowa potęga Brytanii W. składa się z 205 t. regularnej jazdy i piechoty 25 t. artylleryi. Ochotników jazdy jest 25 t. piechoty 262 t. artylleryi 10 t. milicyi 77 t. co wszystko czyni ogromną liczbę obrońców naszych więcej 600 t.

PARYZ d. 23 kwietnia. O wyprawie Admiratów Lallemand i Gantheaume jest wiadomość urzędowa. Pierwszy d. 17 stycznia wyszedł pod żagle z Rochefort do morza śródziemnego, i przybył do Toulonu d. 6 lutego poymawszy w drodze 6 statków Angielskich, 1 Portugalski. Okręta Francuzkie w burzliwej żegludze mało szkodowały. Gantheaume z eskadą Toulońską przyłączyszy się do nich liczył 2 trzypiętrowe, 8 od 74 armat. 3 fregaty, 2 korwety, 7 przewozowych z wojskiem, bronią, żywnością. Jdzie wodz do Corfou wyspy opasanej od Anglików; ci przestrzeżeni o zbliżeniu się naszych, albotez wiatrem odparci ustępują; Francuzka eskadra wchodzi do portu d. 23 lutego. Gantheaume z Otranto, Taranto, Brindisi, innych miast nad odnogą Adryatycką leżących zprowadza żywność; sam z okrętu Admiralskiego nieco uszkodzonego w masztach flagę przenosząc na drugi, d. 25 idzie szukać nieprzyjaciela, który pokazać się miał w bliskości, iakoż Francuzi byli niedaleko Sycylii, okrążyli wypy Jońskie; lecz nie znalazłszy po 19 d. żegludze powracają do Corfou. D. 16 Marca gdy już statki spodziewane żywność z różnych portów przyniosły, a wyspa i twierdze we wszystko na lat 2 opatrzone zostały, Gantheaume wychodzi pod żagle, okrąża Sycylią, Barbaryą, Sardynią, i do Toulonu d. 10 kwietnia powraca.

Pisina Hiszpańskie następującym sposobem wyrachowały zebrane przez X. Pokoju kapitały. W Anglii zachował 40 mill. piastrow, we Francyi 10 mill. W Genui 20 mill. w Corogne i Ferrol 10 mill. które miał przesłać do Londynu; u

kilku osob przychylnych w Hiszpanii blisko 4 mill. tak więc miał kapitałów 84 mill. piastrow, nie licząc gotowizny znalezionej w pałacach jego, sreber, klejnotów, sprzętów, aniteż majątku nieruchomego; co jeżeli prawdą jest, X. Pokoju przed upadkiem swoim był zapewne człowiekiem z partykularnych najbogatszym. Los jego i całej Hiszpanii wkrótce być musi rozstrzygniony. Napoleon Imperator do Bayonne przybył, gdzie d. kilkanaście zabawiwszy ma pośpieszyć do Madritu. Infant Karol który miał spotykać Monarchę w granicach, zachorował. Ferdynand 7 w Yrun już stanął, ogłosiwszy przed wyjazdem w stolicy, że zmierza ku Pyrenejskim góróm dla widzenia się z Imperatorem Francuzkim, którego do Madritu wprowadzi, jeżeli ten trwać będzie w przedsięwzięciu zwiedzenia państw jego. W. X Murat donosił armii, że wojna północna przyjazd Monarchy do Madritu zpożniła.

Królowa Hollenderska u nas mieszkająca d. 20 syna powiła. Sekwestr dawniej włożony na okręta i własność wszelką Deia Algerstiego, po zaszłej ugodzie zdjęty został. Młodziencom do konskrypcyi wojskowej r. 1809 należącym dotąd w rezerwie zostawionym, przed końcem kwietnia pod chorągwią stawać kazano. Bez pozwolenia Ministra morskiego żaden Francuzki statek nie może z portów wychodzić do zamorskich osad; znalazł się niedawno u nas nowy rodzaj Korsarzyów Awanturzystami nazwany; ci teraz naybardziej opatrują kraje produktami wysp Antylskich. Administratorom Piemontu rząd zalecił ściśle zachować szkody poczynione ostatniem ziemi trzęsieniem, i wynaleść środki nadgrozdzenia onych każdemu zaczynając od mieszkańców ubogich. Poseł Ottomańskiej Porty w tych d. oglądał drukarnię narodową, przypatrując się nayspilniej drukom Orientalnym.

AMSTERDAM d. 25 kwietnia. Po długiem oczekiwaniu Król Hollenderski Ludwik z Utrechtu przeniósł mieszkanie do miasta naszego które państw swoich stolicą ogłosił. Cokolwiek obywatele dawniej przemożni jeszcze zachowali z dostatków przez 2 wieki pilnie zbieranych, okazali wszystko na przyjęcie Monarchy, który, iak sam wyraził w odpowiedzi danej Magistratowi, przybywa ociec, ażeby zbliżka widział cierpienie dzieci i onemu zaradził; iakoż potrzebuie nayszyjszych względów handel Amsterdamu od lat 30 cierpiący, dziś po zamknięciu morza przez Anglików upadły zupełnie. W portach Anvers i Flessingue nadzwyczajnie pracują Francuzi nad uzbudowaniem okrętów; słysząc iż mocna eskadra już na morze wyszła albo wkrótce wynidzie. O Hollenderskich portach nie donosimy; rząd wyprawy przyszłe w utajeniu trzyma. Napoleon wielu majątków Duńskich po stracie floty oyczystey dziś nieczynnych na żołd Francuzki przyjmuie.

COPPENHAGA d. 23 kwietnia. Zaczęły się kroki nieprzyjacielskie na granicach Norwegii, które przeszedłszy w małej liczbie raz pierwszy podjazd Szwedzki przez walecznych mieszkańców odparty został. Na wielu miejscach

rozrzucił buntowniczą odezwę Półkownik Gehr, namawiając Norwegianów wiernych do poddania się berku Gustawa Adolfa; spodziewamy się iż nie sprawi na umysłach wrażenia. Przeciwnie X. Krystyan G. Gubernator onego kraiu zwoływa młodź od 18 do 36 lat mającą, ażeby ku pospolitey obronie gromadziła się formując korpusy ochotnicze i strzeleckie.

Potwierdziła się wiadomość, iż Anglicy flotę 300 żagłów przewozowych zgotowali, która podobno jest przeznaczona do powtórnego Selandy i Coppenhagi zająć; lecz Fryderyk 6 tak urządził wszystko, że czekamy bez troski wypadków iak wśród pokoju kwitnącego. Francuzkie półki dotąd z ładu i Fionii do nas nie przyszły; może to dziś nastąpić, gdy z Beltu większego oddaliły się Angielskie eskadry; iakie ich jest przedsięwzięcie w żeglowaniu na północ i południe ciążyny, czas odkryje; rozumiemy że chcą naprzód opanować wyspy mniejsze około Selandy; tak np. szturmowali Leland i Langeland, gdzie przez 3 godziny okręta nieprzyjacielskie a t. kul rzuciły; bronił się garnizon, odparł raieżdników, sam nic nie stracił. Szwedzka flotta, która w liczbie 14 okrętów liniowych 8 fregat wyszła z Carlsrony, już była widziana z brzegu Duńskiego, słyhać iż zamysła wyspę Bornholm zdobywać.

W Stockholmie Król Szwedzki dał wojenny manifest przeciw naszemu narodowi. Naprzód wylicza, żeśmy do kraiu Duńskiego przyieli wojska Francuzkie, które kampanią przeciw Gustawowi Adolfowi zagać umyśliły w środku państwa jego, tych nieprzyjaciół opatrujemy, gotując dla nich statki i posiłek rozmaity. Dalej usprawiedliwia siebie, iż Anglikom przeciw Danii nie pomagał, nic nie dostarczył gdy w Sundzie i Selandy bawili, do portów nie przyjmował, związku nam szkodliwego nie zawierał z niemi, ofiarowanego wyspy całej z stolicą dzierżenia odmówił. Na zarzut że wojska posiłkowe Angielskie z Pomeranii i wyspy Rugen do Danii przeprowadzić dopuścił, chociaż sam ich nagle potrzebował na obronę dzierżaw Niemieckich przeciw następującym Francuzom, odpowiada, że Król W. Brytannii wolność odebrania danych posiłków Szwecyi, dla siebie warował jeszcze przy zawieraniu przymierza z Gustawem Adolfem w Londynie d. 17. czerwa r. 1807, gdy rząd Angielski o Coppenhagskiej wyprawie nie myślił. Naostatek oświadczają, że z Ministrami Jerzego 3 był gotów traktować o bezpieczeństwo i spokojność morza Bałtyckiego, żeby w północnych stronach Anglicy żadnego okrętu wojennego nie mieli; że przymierze Szwecyi z Monarchą Brytańskim nie zaczęne lecz odporne było, szczególniej względem Danii, o której pokrzywdzeniu Król nie myślił.

Po tej odezwie drugą Gustaw Adolf wydał do poddanych swoich, gdzie przelożywszy naiechanie iednych prowincyi Królestwa, zagrożenie drugich, rozkazuje, ażeby młodź wszystka bez żadnego wyjątku od lat 17 do 25 mająca broń wzie-

ła ku obronie oyczyzny. Z resztą żadnych wiadomości pewnych nie mamy z Szwecyi, komunikacye są przerwane; czasem tylko Duńscy korsarze wypadając na morze zabierają statki obojętne i nieprzyjacielskie; przez te rozchodzą się często kroc u nas wieści wątpliwe o czynnościach i obrótach Anglików i Szwedów.

Król względ mając na okoliczności terazniejszego wojska Duńskiego żołd podwoił do końca wojny. Obywatele prywatni wszystkich prowincyi znaczne ofiary złożyli w pieniądzech i drzewie na flotę; lecz to gdy nie wystarcza publiczney potrzeby i nagłej, kazano w lasach koronnych wyciąć bardzo wiele drzewa mianowicie dębowego, i magazyny Admiralicyi napełnić.

RZYM d. 4 kwietnia. Zostaliśmy dotąd w niepewności losu przyszłego; mówiono że wojska Francuzkie ustąpić miały z tej stolicy przestając na zająciu miast niektórych państwa kościelnego, naybardziej portów Civitavecchia i Ancony; lecz G. Miollis dotąd bawi u nas. Szczupłą garnstkę Rzymskich żołnierzy odesłano do prowincyi północnych z kąd przeysć mają do Mediolanu; Komendant ich Bracci za odpowiedź śmiałą osadzony w zamku S. Anioła, wyszedł z aresztu i odjechał do Rawenny. Dziś wódz Francuzki pod karą więzienia zabronił mieszkańcom Rzymu pokazywać się wieczorem na ulicach bez latarni, dając przyczynę że tego wymaga bezpieczeństwo powszechne. Armia jego nazywa się obserwacyjną brzegów Adryatyckich. G. Pino który komenderował dywizyą wojsk Włoskich na kampanii Pruskiej, tu przybył z Mediolanu. Ponieważ wielu Kardynałów rodem z Neapolu, Toskani, Genui, Lombardyi Rzym opuściło, urzędy które sprawowali Ociec S. rozdał innym rodowitym Rzymianom; tak np. Gabrielli został Sekretarzem stanu na miejscu K. Casoni; Despuig Prowikaryuszem na miejscu K. Sommaglia; Antonelli Sekretarzem brewiów na miejscu K. Braschi, Vincenti Kamerlingiem na miejscu K. Józefa Doria; Mattei Dataryuszem na miejscu K. Rovarella; Albani Sekretarzem prozb na miejscu K. Doria 2.

BERLIN d. 30 Kwietnia. Za rozkazem Gubernatora Marszałka Victor pod murami stolicy naszej będzie wytknięty oboz, do którego wkrótce zgromadzić się powinno 30 t. Francuzów; rozciągając się od Hamburgskiej bramy do Schoenhauzen; główna kwatera w Charlotteburgu; dla tego wojska urzędnicy Pruscy zalecenie odebrali dostarczyć wszelkie potrzeby na 5 miesięcy; ztąd wnosimy że kraj Brandeburski nie tychto jeszcze wypróżnionym zostanie, chociaż kontrybucya i zaległość prawie cała już jest zapłacona, prócz kilku pretendowanych millionów. Z Hannoveru donoszą, że Napoleon wielu Francuzkim wódzom nadał znaczne dochody z dóbr skarbowych tego kraiu. Gdy w Magdeburgu Król Westfalski Hieronim ogłosił redukcją monety Pruskiej, między ludem wiele tracącym na odmianie rozruch powstał; Prefekt Schulenburg musiał użyć ostrych środków dla przywrócenia spokojności.